

ordning, hvorefter man virkelig for Alvor autoriserede Prostitutionen. De sikkert faa Venner af en Organisering af Haandværkslavene, som dette Ting tæller, ville maaske føle sig interesserede ved at erfare — hvis de ikke vide det i Forvejen — at der har været Tider, endogsaa inden for den kristelige Civilisation, hvor dette Væsen har været organiseret lige saa lovmæssigt som ethvert som helst andet, hvor Fuskere og Bønhaser bleve forfulgte med lige saa stor Ihærdighed paa dette som paa Lavsvæsenets øvrige Omraader. Da der ved Reformationen kom en renere Luft ind i Verden, fandt man sligt modbydeligt; man sørgede for, at man ikke længere kunde bære sig saaledes ad, og man stillede sig paa det Punkt, at man vilde forbyde det ganske og aldeles. Hele det Arsenal, som Datidens haarde og grusomme Straffelove havde til Raadighed, blev ført i Marken mod Prostitutionsvæsenet, baade i protestantiske og katolske Lande. Man opnaaede tilsyneladende at dække en Overflade; man kunde sige i det paagældende Land: Vi taale ikke, vi finde os ikke i Prostitution, men Prostitutionen eksisterede lige fuldt. Den Kvinde, som var pisket ud ad Byens Hovedport, vendte tilbage ad Bagporten om Aftenen. Det var i Erkendelse deraf og i Erkendelse af de paagældende Sygdommes Væsen, deres Betydning og Farlighed for Samfundet, at humant tænkende, moralsk tænkende Mænd stræbte efter at indføre og i en stor Del af de europæiske Lande havde Held med sig til at indføre det System, paa hvilket vi nu leve her i Danmark, og paa hvilket Danmark er et ganske særlig udpræget Eksempel. Vi maa, naar vi bedømme den lovsmæssige Tilstand, som vi leve under, ikke glemme, at den er ment som et virkelig alvorligt, humant Fremskridt i Forhold til den vilkaarlige Grusomhed, hvormed man behandlede de prostituerede før vor Tid. Man mente fra et humant Standpunkt, at dette at øve en vis Tolerance over for disse Kvinder, selv om de bleve udsatte for et strengt politimæssigt Tilsyn, var at foretrække fremfor den springende, tilfældige, delvis højst grusomme Behandling, de tidligere vare underkastede. Man mente, at man ved at søge at tvinge dem ind under bestemte Former tillige hemmede den moralske Smittes Udbredelse. Endelig stolede man paa — og det kan ikke nægtes, at det var Hovedsagen — at man vilde faa Held til at udrydde eller i alt Fald væsentlig indskrænke de saakaldte veneriske Sygdomme. Jeg

kommer her til det Punkt, hvor jeg særlig maa rette mine Anker mod den højtærede Justitsministers Udtalelser. Ugætet han selv erkendte, at der var noget mangelfuldt ved det nuværende System, talte han dog om det som et livskraftigt System, der havde bevist sin Rigtighed ved de Resultater, det havde at opvise. Paa den Maade tale Tilhængerne af det nuværende System om det, men lige det modsatte er Tilfældet. I Virkeligheden har det System, som jeg siger, at Danmark er det mest udprægede Eksempel paa, gjort Fiasko paa alle Punkter. Baade med Hensyn til det humane, det moralske og det sanitære har det vist sig uvirksomt til at opnaa de Resultater, som tilstræbes igennem det. Det er ganske vist, at der er kommet en vis Humanitet i Behandlingen af de Kvinder, som ere underkastede Prostitutionen, for saa vidt Brændemærkning, Piskning, Deportering, som ere bleve anvendte endnu hen imod Slutningen af forrige Aarhundrede, ikke længere kendes, men det er et Spørgsmaal, om ikke den moderne regulære, administrative, politimæssige Møllemalen, som den finder Sted ikke mindst i Danmark og i det hele i alle de Lande, som kende en tilsvarende Ordning, i Virkeligheden virker lige saa grusomt som det tidligere mere vilkaarlige, men ogsaa sjældnere virkende og daarlig organiserede Maskineri. I moralsk Henseende tror jeg, at alle ville være enige om, at nogen Indskrænkning af det paagældende Erhverv har man ikke opnaaet. I sanitær Henseende, hvor jo Systemet skulde søge sin Styrke, er det almindelig anerkendt, at det er ikke muligt statistisk at godtgøre nogen Nedgang i Sygdommene, som staa i Forhold til eller kunne bringes i nogen rationel Sammenhæng med Systemet. Man kan da spørge, hvorledes det er gaaet til, at et i og for sig saa logisk og vel gennemtænkt System som det, hvorom der her er Tale, har saa fuldstændig slaaet fejl, som det har. Og Aarsagen dertil ligger paa to Punkter, som jeg mener er af Vigtighed at lægge Mærke til med Hensyn til det, som man tænker at gøre i Fremtiden, for det første det, at man er gaaet ud fra en Opfattelse af Kvinden, som lever uden for Ægteskab, som er ganske forkert, man danner sig et Mosaikbillede, samlet af de værste Træk, man kender eller har hørt Tale om, om saadanne Kvinder, og man tænker ikke paa, at det Billede passer aldeles ikke. Der er fra den Kvinde, som er bestialisert og brutaliseret gennem mange Aars Virksom-